Lietas Nr. C14042915
Lietas arhīva Nr. C-0429-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 8.jūlijā

Gulbenes rajona tiesa: tiesnese Gunta Gulbinska
sekretāre Aira Garā
piedaloties: pieteicējam /pers. B/ un ieinteresētajai personai /pers. C/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu sevišķās tiesāšanās kārtībā **/pers. B/** (p.k./personas kods/) pieteikumā par juridiska fakta – radniecības konstatēšanu ar ieinteresētajām personām: /pers. C/,/pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/

Tiesa konstatēja: pieteicējs lūdz konstatēt juridisku faktu ,ka 1920.gada 26.februārī /vieta/ dzimusī /pers. G/, kuras dzimšana reģistrēta Balvu pareizticīgo baznīcā 1920.gada 6.martā un /pers. H/, kura 1941.gada 17.jūnijā noslēgusi laulību ar /pers. I/ ,ir viena un tā pati persona ; kā arī : lūdz konstatēt juridisku faktu, ka iepriekš minētā /pers. G/ un /pers. P/ , kura dzimusi /datums/, ir māsas.

Savā pieteikumā pieteicējs norāda,ka viņam pieder ? domājamā daļa no mājīpašuma /adrese/; otra puse pieder /pers. K/ ,kurš miris /datums/. Dzīvi ir viņa mantinieki – dēls /pers. C/ un un meitas /pers. D/ un /pers. E/ ,kas nav pieteikušies uz šo mantojumu. Tā kā pieteicējs vēlas sakārtot mājīpašuma judisko stāvokli un konsultējsies ar zv. notāru, konstatējis,ka viņš ir /pers. K/ mantinieks, jo: /pers. K/ vecāki ir /pers. N/ un /pers. O/, savukāt /pers. O/ māte ir /pers. P/,kuras meita savukārt ir /pers. H/ un šīs /pers. H/ dēls ir pieteicēja tēvs.

Bez tam savā pieteikumā pieteicējs norāda, ka ar spēkā stājušos tiesas spriedumu jau ir konstatēts juridisks fakts par to , ka /pers. P/ un /pers. O/ (abas dzimšas 1822.gada 21.septembrī) ir viena un tā pati persona.

Nepieciešams arī konstatēt, ka 1920.gada 26.februārī dzimusī /pers. G/ un 1922.gada 26.febuārī dzimusī /pers. P/ ir māsas.

Tiesas sēdē pieteicējs uztur lūgumu par juridiskā fakta konstatēšanu un paskaidro, ka jau ir stājies spēkā tiesas spriedums, ar kuru konstatēts ,ka /pers. P/ (dzimusi 1922.g.21.septembrī), kuras dzimšana reģistrēta Balvu pareizticīgo baznīcā 1922.gada 1.oktobrī un /pers. O/ (dzimusi 1922.gada 21.septembrī), kura 1942.gada 22. novembrī noslēgusi laulību ar /pers. N/ (dz.1921.g.12.jūlijā) ir viena un tā pati persona. Pieteicējs norāda, ka Balvu pareizticīgo baznīcā 1920.gada 26.februārī reģistrēta /pers. G/ dzimšana, norādīti vecāki - /pers. S/ un māte /pers. T/. Analoģiski dati saistībā ar dzimšanas reģistrāciju fiksēti arī 1922.gada 21.septembrī /pers. P/. Laikā no 1922.gada beigām līdz 1925.gada sākumam /pers. S/ un /pers. T/ ir nomainījuši savu un savu meitu uzvārdus un /uzvārds/; līdz ar to abas meitas stājušās laulībā jau kā /uzvārds/; savukārt vecākiem jau kā /uzvārds/ ir piedzimusi vēl viena meita /pers. AB/.

Ieinteresētā persona /pers. C/ pieteikumu atzīst pilnībā, paskaidrojot, ka viņam iebildumu pret juridiskā fakta konstatēšanu.

Rakstiskos iesniegumos tiesai ieinteresētās personas: /pers. F/; /pers. E/ un /pers. D/ paziņojušas ,ka pieteikumu pilnībā atzīst un lūdz lietu izskatīt bez viņu piedalīšanās tiesas sēdē.

Novērtējot pieteikumu, pieteicēja iesniegtos rakstiskos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir apmierināms.

Saskaņā ar CPL 288.pantu tiesa izskata pieteikumus par tādu faktu konstatēšanu, no kuriem atkarīga fizisko un juridisko personu mantisko un nemantisko tiesību rašanās, grozīšanās vai izbeigšanās. Šai gadījumā no juridiskā fakta konstatēšanas ir atkarīga pieteicēja iespēja mantot.

CPL 289.p. nosaka, ka tiesa konstatē juridisko faktu tad, ja iesniedzējam nav iespējams citādā kārtā saņemt attiecīgos dokumentus, ka šo faktu apstiprina, vai ja tie nozaudēti, nozagti vai iznīcināti un zudusi iespēja tos atjaunot. No pieteikuma un pieteicēja paskaidrojumiem nepārprotami redzams, ka nav personu, kas varētu liecināt par notikumiem 1922., 1925.gados attiecībā uz pieteikumā minēto personu uzvārdu maiņu. Līdz ar to pieteikums pēc būtības atbilst CPL 289.pantam.

No pieteicēja iesniegtās arhīva izziņas – l.l. redzams, ka Latvijas Nacionālajā arhīvā nav ziņu par uzvārdu maiņu /pers. S/, /pers. T/ un /pers. G/, kā arī /pers. P/ uz /uzvārds/.

2015.gada 6.martā ir stājies spēkā Gulbenes rajona tiesas spriedums, ar kuru jau ir konstatēts juridisks fakts, ka /pers. P/, dzimusi 1922.gada 21.septembrī, kuras dzimšana reģistrēta Balvu pareizticīgo baznīcā 1922.gada 1.oktobrī un /pers. O/, kura dzimusi 1922.gada 21. septembrī un kura 1942.gada 22.novembrī noslēgusi laulību ar /pers. N/, ir viena un tā pati persona. Tāpat lietā nekad nav pastāvējušas šaubas par to, ka šīs personas vecāki ir: tēvs /pers. S/ un māte – /pers. T/– l.l.23.

Savukārt no lietā iesniegtā dokumenta – l.l.19 ., redzams,ka /pers. G/ vecāki sākotnēji arī ir : /pers. S/ un /pers. T/.

Tiesas sēdē pieteicējs paskaidro, ka no tuviniekiem uzzinājis, ka uzvārdu maiņa bijusi iespējama laikā, kas attiecas uz 1922. līdz 1925.gadu, un tā ir saistīta ar to, ka, mainot uzvārdu, ir bijis iespējams savā īpašumā iegūt papildus zemes platību. Nav pamata to apšaubīt, jo no publikācijas presē izriet, ka uzvārdu maiņa Latvijas valstī 1920- tajos gados ir bijusi iespējama– šīs tiesības iedzīvotāji izmantojuši kopš 1920. gada 15. septembra, kad Satversmes sapulce pieņēmusi likumu par uzvārdu maiņu (Ineta Lipša, Latvijas Avīze 2006. gada 7. janvārī).

Ar iepriekšminēto Gulbenes rajona tiesas 2015.gada 13.februāra spriedumu konstatēts un atzīts par pierādītu, ka vecākiem /pers. S/ un /pers. T/ ir piedzimušas meitas – 1920.g. 26.februārī /pers. G/ (l.l.19); un 1922.gada 21.septembrī /pers. P/ (l.l.20). Izziņa no Gulbenes novada dzimtsarakstu nodaļas – l.l.22 apstiprina, ka laulību noslēguši /pers. H/ un /pers. I/ Vīksnas pagasta izpildkomitejā 1941.gada 17.jūnijā un tobrīd /pers. H/ bijuši pilni 21 gads – tādējādi tas atbilst /pers. G/ dzimšanas laikam – 1920.gada 26.februārī.

Līdz ar to tiesa secina, ka nepastāv saprātīgas šaubas par to, ka /pers. G/, kas piedzimusi /pers. S/un /pers. T/ un /pers. H/, kas stājusies laulībā 1941. gada 17.jūnijā ir viena un tā pati persona.

Vienlaicīgi no šī paša secinājuma neapšaubāmi izriet arī fakts, ka /pers. G/ (vēlāk /pers. H/) un /pers. P/ (vēlāk /pers. O/) ir māsas – piedzimušas vieniem un tiem pašiem vecākiem, un šis fakts, analizējot dokumentus lietā, uzskatāms par pierādītu. To apstiprina arī fakts, ka vienā un tai pašā vietā

– /vieta/ dzimušas gan /pers. G/, gan /pers. P/ un vēlāk arī /pers. AB/jau kā /uzvārds/.

Vadoties no teiktā un pamatojoties uz CPL 251., 254.,288., 291.,292., 40.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. B/ (p.k./personas kods/) pieteikumu apmierināt.

Atzīt par konstatētu juridisku faktu, ka /pers. G/, dzimusi 1920.gada 26.februārī /vieta/kuras dzimšana reģistrēta Balvu pareizticīgo baznīcā 1920.gada 6.martā reģistrā Nr. 18 un /pers. H/, kura 1941.gada 17.jūnijā noslēgusi laulību ar Viksna pagasta izpildkomitejā ar /pers. I/, ir viena un tā pati persona.

Atzīt par konstatētu juridisku faktu, ka 1920.gada 26.februārī dzimusī /pers. G/ (vēlāk /pers. H/) un 1922.gada 21.septembrī dzimusī /pers. P/ (vēlāk /pers. O/) ir māsas.

Juridiskais fakts konstatēts mantojuma lietas kārtošanai attiecībā uz īpašumu /adrese/.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā.

Tiesnese G.Gulbinska